

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
רח' עוזי חסון 4 ירושלים, מיקוד ת"ד 823
טלפון: 073-3926400 פקס: 02-6246113
דוא"ל DA-JER-criminal@justice.gov.il

- נ ג ד -

הנאשמים:

1. רותם חודידה (עצור)

יליד: 16.12.1999
ירושלים

עצור בעת הגשת כתב האישום מיום 18.12.2023

2. מזל לינור ששון

ילידת: 27.7.1980
ירושלים

עצורה בעת הגשת כתב האישום מיום 18.12.2023

כתב אישום

מבוא:

1. נאשם 1 הוא בנה של נאשמת 2.
2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, משנת 2020 ועד חודש דצמבר 2023 (להלן: "התקופה הרלוונטית") עסקו הנאשמים יחד עם אחר במתן הלוואות במזומן ליחידים וגבייתן (להלן: "ההלוואות").
3. במהלך התקופה הרלוונטית הנאשמים לא החזיקו ברישיון למתן אשראי, בניגוד לסעיפים 11א ו-12 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), תשע"ו-2016 (להלן: "חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים"). בנוסף, במהלך התקופה הרלוונטית, נקבעו תנאי ההלוואות על ידי הנאשמים במעמד מתן ההלוואות מבלי שכרתו חוזה הלוואה בכתב הכוללים את תנאי ההלוואה, והכל במטרה להתחמק מהחובות ומהאיסורים הקבועים בחוק אשראי הוגן, תשנ"ג-1993 (להלן: "חוק אשראי הוגן").

4. שיעור העלות הממשית של האשראי שנקבעה על ידי הנאשמים בעת מתן חלק מההלוואות עלה על שיעור העלות המרבית של האשראי, העומדת על 30% ריבית שנתית, וזאת בניגוד להוראות חוק אשראי הוגן. במהלך התקופה הרלוונטית, גבו הנאשמים מהלווים, ריבית העולה באופן ניכר על שיעור העלות המרבית של האשראי, בניגוד להוראות חוק אשראי הוגן.
5. הנאשמים הפעילו שיטה סדורה להעמדת ההלוואות וגביית הריבית אשר כונתה "הלוואה עומדת" (להלן: "השיטה הסדורה"). במסגרת זאת הלוו הנאשמים סכום ראשוני לבעלי החוב אשר היווה את קרן ההלוואה. כנגד הסכום הראשוני שניתן, נדרש בעל החוב לשלם מדי חודש תשלום ריבית בגובה קבוע ומוסכם מראש זאת ללא הגבלת זמן או תקרת סכום אפשרי, וזאת עד לפריעת תשלום קרן ההלוואה בפעימה אחת על ידי בעל החוב.
6. תקבולי ההלוואות (להלן: "הכספים הבלתי לגיטימיים") התקבלו אצל הנאשמים, בין היתר בעיקר באמצעות כספי מזומן, ובמקרים מועטים באמצעות העברות כספים לחשבון בנק ע"ש נאשמת 2 וכן באמצעות העברות באפליקציית Bit והפקת קוד "מזומן בזמן". הכספים הבלתי לגיטימיים התערבבו עם כספים לגיטימיים בחשבון הבנק וזאת בכוונה להסתיר את מקור התקבולים ואת בעלי הזכויות בו.
7. במהלך התקופה הרלוונטית, פעלו הנאשמים בצוותא חדא תוך הפעלת סנקציות אלימות ואיומים (להלן: "הסנקציות"), בין היתר כלפי בעלי חוב, על מנת להטיל אימה עליהם ועל בני משפחותיהם, ולהניע אותם לשלם סכומי כסף על פי דרישתם.
8. פעולות איסוף תקבולי ההלוואות והריביות ופעולות הפעלת הסנקציות השונות בוצעו לסירוגין על ידי שני הנאשמים במטרה לשמר את השיטה הסדורה וכחלק ממנה.
9. הנאשמים פעלו ביחד ולחוד בצורות שונות כלפי בעלי החוב תוך כדי שהם נוקטים באיומים שונים בשיחות, בהודעות טלפוניות ובהתנהגות מטילת אימה, לרבות איומים כי יפקדו את ביתם של הנאשמים במטרה להטיל מורא בקרב בעלי החוב ועל משפחותיהם ולהניעם לשלם את החוב.
10. בחלק מהמקרים אף מימשו הנאשמים את האיומים והגיעו לביתם של בעלי החוב ובכך זרעו בהלה בקרב בעלי החוב. במקרים אחרים ולאחר שבעלי החוב השתהו מלהעביר את תשלומי הריבית לטובת הנאשמים, הודיעו הנאשמים לבעלי החוב כי הם אינם חפצים בכסף יותר, ובאופן בו היה אמור הדבר להתפרש כאיום על בעלי החוב נוכח ההשלכות ותוצאות של זניחת כספים אלו על ידי הנאשמים.
11. בין בעלי החוב עליהם הטיל הנאשם את אימתו ושילמו לו סכומי כסף בשל איומיו: (נ.פ., ר.א., א.א., ד.ע., א.כ., ר.א.ס., מ.מ., א.ג., ש.מ.), הכל כפי שיפורט להלן.
12. הנאשמים לא דיווחו למס הכנסה על הכספים הבלתי לגיטימיים.
13. מבוא זה מהווה חלק בלתי נפרד מכל אחד מהאישומים המפורטים בכתב אישום זה.

אישום ראשון – נ.פ.

א. העובדות:

1. בשנת 2020 החזיק נ.פ. בבעלותו אולם אירועים. בשל משבר הקורונה נקלע נ.פ. והעסק לקשיים כלכליים ובהמשך נמנעה ממנו האפשרות לקחת הלוואות מבנק.
2. על רקע זאת ביום 14 אפריל 2021 נטל נ.פ. הלוואה בסך 20,000 ₪ מנאשמת 2 זאת כנגד שטר חוב. בנוסף במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה עובר לחודש מאי בשנת 2021, נטל נ.פ. מנאשם 1 הלוואות נוספות, ובסך הכל נטל נ.פ. שבע הלוואות אשר כל אחת עמדה על 10,000 ₪ (להלן "ההלוואה") ובסך מצטבר של 70,000 ₪. הלוואות אלו היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואות"). בין נאשם 1 ונ.פ. סוכם כי כל אחת מההלוואות תישא ריבית חודשית בגובה 500 ₪ מדי חודש (להלן: "הריבית") אותה ישלם נ.פ. לנאשם 1 וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
3. משנקלע נ.פ. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשם 1 ובחודשים בהם התקשה נ.פ. לעמוד בתשלום החודשי, פנו אליו הנאשמים ודרשו ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו ההחזרים הכספיים ללא דיחוי תוך שהם מאיימים עליו ועל בני משפחתו, באמצעות שיחות, בהודעות טלפוניות ובמעשים המטילים אימה, כמפורט להלן.
4. כחלק מהאיומים ומימושם, ביום 26.5.2021 ולאחר שנ.פ. בא לביתם של הנאשמים לשוחח איתם בעניין חובותיו, לקחו הנאשמים בדרך שאינה ידועה למאשימה את רכבו של נ.פ. והחזיקו בו ברשותם סמוך לביתם, זאת כנגד תשלום ההלוואה והריבית. בהמשך לאחר שנודע לנ.פ. מיקום הרכב, אסף נ.פ. את הרכב ללא ידיעת הנאשמים. בהמשך לכך שלחה נאשמת 2 לנ.פ. הודעה ואטסאפ: "לקחתה תאוטו יש לך עד סוף היום להביא את כל הכסף שלי, של רותם ועוד הרבה תוספות. אם עד הערב כל הכסף לא אצלי אנחנו נחכה לך בבית של הורים שלך".
5. בנוסף, בחודשים בהם התקשה נ.פ. לעמוד בתשלום החודשי, פנו אליו הנאשמים בהודעות באפליקציית ואטסאפ ודרשו ממנו להשיג הכסף ולהעבירם את ההחזרים הכספיים ללא דיחוי תוך שהם מקללים אותו ומאיימים עליו ועל בני משפחתו. באופן זה פנתה נאשמת 2 לנ.פ. בתאריך 1.7.2021 באמצעות הודעת ואטסאפ לנ.פ. וכתבה לו "תמשיך עם המשחקים שלך לא יגמר טוב. גם עם תטוס לכל העולם. מבחינתי אתה יכול גם לא לבוא יום טוב" למחרת כתבה לו נאשמת 2 כי "החבל ניקרע הפעם אלוהים לא יעזור לך אני יראה לך". ביום 3.7.2021 שלחה נאשמת 2 הודעה לנ.פ. "יבן שרמוטה אני מבינה אתה בוחר בלא יפה. גם אלוהים לא יעזור לך ניגמר הרחמים". למחרת ולאחר ששלח נ.פ. הודעה קולית לנאשמת 2 לפיו הדברים אינם בשליטתו, השיבה נאשמת 2 בהודעה קולית "נאור תשמע, אני כבר לא יודעת אם ללכלך עליך או שאני ארד ואשחט לך את אמא שלך לידך, יש לך עשר דקות לחזור אלי למה הפעם יהיה לך טרור לא יהיה לך לא ידיים ולא רגלים תעשה מה שאתה רוצה" בהמשך לכך וביום 8.7.2021 שלחה הנאשמת הודעה לנ.פ. "אני היום שולחת ערבים שיאנסו את אמא ואבא שלך ותביא את מי שאתה רוצה בארץ... אל תענה יקוקסינל מעניין אותי מי השרמוטה שנותן לך ביטחון עצמי אני ידאג שיאנסו אותך ואתך".
6. בהמשך לאמור לעיל ולאחר שהתמהמה נ.פ. בהשבת הכספים כתב לו נאשם 1 ביום 8.8.2023 "איפה אתה, תשמע ישרמוטה אני מזיין אותך.... יש לך חמש דקות להתקשר אלי, הבנת, עם, אני תופס אותך אתה מת, שרמוטה... תתקשר, אתה נכנס לבעיה איתי, אני מודיע לך"
7. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על נ.פ. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.

8. במעשים המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על נ.פ. בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותו או ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניע אותו לשלם לו כסף וכן איים על נ.א. בפגיעה בגופו שלא כדין.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצוואתא)** - עבירה לפי סעיף 428 רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק")

אישום שני – ר.א.

א. עובדות:

1. בין ר.א. והנאשמים הכירות מוקדמת בין היתר על רקע משחקי קלפים.
2. בנסיבות שאינן ברורות למאשימה נוצר לר.א. חוב לנאשמים החל משנת 2021.
3. משנקלע ר.א. לקשיים בהחזר תשלום החוב לנאשמים והתקשה לעמוד בתשלומי החזר החוב, פנו הנאשמים מספר פעמים לר.א. במטרה לגבות את החוב. לאחר שר.א. התמהמה בהשבת כספי החוב, פנו הנאשמים מספר פעמים אל ר.א. ודרשו כי ישיב להם את כספו תוך איומים עליו ועל בני משפחתו, באמצעות מעשי אלימות מטילי אימה, שיחות והודעות טלפוניות, כמפורט להלן.
4. באופן זה פנתה נאשמת 2 ביום 14.9.2021 לר.א. וכתבה לו " **רפי תקשיב הבנתי שהפסדתה את כל הכסף אני לא מתכוונת לרדוף אחריך עדיף לך ליצור איתי קשר למה אם לא אני הולכת על הבת שלך וזה רק התחלה יום טוב**". בהמשך וביום 15.11.2021 כתבה נאשמת 2 לר.א. " **אותי לא עוקצים ואתה יכול ללכת עם ההודעה הזו לימור ולמטרה ולאן שאתה רוצה התנהגות של קוקסינל ואתה תחזיר שקל בשקל ממה שלקחתה וממחר אני ידאג שיביאו אותך בצפון ומכוס אמא של אמא שלך אתה תביא את כל הכסף שגנבת וגזלת ממני. ולך למטרה**". ביום 9.12.2021, פנתה נאשמת 2 למשיב לר.א. וכתבה לו: " **רותם עצבני עליך אש. אין לך מילה ואני עצבנית עליך עדיף לך להתקשר מאשר יגמר אחרת**". בהמשך, ביום 14.12.2021 כתב נאשמת 2 לר.א.: " **שיהיה לך ברור זה הזדמנות אחרונה לפני הבלאגן**"
5. בהמשך לאמור לעיל, ביום 26.4.2022 סמוך לשעה 09:30 הגיע נאשם 1 סמוך לביתו של ר.א. כשהוא נהוג ברכבה של נאשמת 2, והמתין לר.א. מתחת לביתו.
6. משהגיע ר.א. למקום הוא ניסה להתניע את רכבו, אולם נאשם 1 הבחין בו, פנה אליו ואמר לו " **איפה הכסף שלי יא בן זונה**" ובעט בר.א. ברגליו תך שהוא תופס אותו בכתפו ואמר לו " **אני אשחט אותך ואת כל המשפחה שלך**".
7. בתגובה לכך אמר ר.א. לנאשם 1 כי ברצונו להציג בפניו מסמכים לפיהם הוא צפו לקבל כספים, אולם נאשם 1 לא אפשר לו בכך והחל לגרור אותו לכיוון רכבו שלו. עם הגיעו לרכב פתח נאשם 1 את הרכב וניסה לדחוף בידיו את ר.א. לעבר הדלת האחורית של הרכב ואמר לר.א. " **אני לא אדקור אותך שלא יראו עליך דם במטרה**". בשל דחיפתו של ר.א. על ידי נאשם 1 לעבר הרכב נדחקה חצי מגופו של ר.א. לתוך הרכב, והטלפון הסלולרי (להלן: "הטלפון") של ר.א. נפל בתוך הרכב.

8. משהבחין בהתרחשות עובר אורח שעבר בסמוך נמלט נאשם 1 וברח מהמקום תוך שהוא משאיר את הטלפון ברשותו.
9. בהמשך לכך ובאותו היום, הגיש ר.א. תלונה בתחנת מוריה במשטרת ישראל. עם הגשת התלונה פנתה אליו נאשמת 2 באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה וציינה בפניו כי בטלפון שנשאר במקום קיימים חומרים אשר יביכו אותו וכי היא תמסור אותם למשטרה, ובשל כך פנה ר.א. למחרת והודיע על ביטול התלונה במשטרת ישראל.
10. בהמשך לכך השיבה לו נאשמת 2 את הטלפון אולם המשיכה לאיים על ר.א. תוך שהיא שולחת לו הודעה ביום 21.10.2022: " **תחזור אלי למה החבל נקרע ואם לא תחזור אלי אני אגיע אלייך לאשתך ולבת שלך**".
11. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על ר.א. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.
12. פעולות הנאשמים והאיומים אותם נקטו גרמו לר.א. לחרדות וכתוצאה מכך סבל מנדודי שינה.
13. במעשים המתוארים לעיל, תקף נאשם 1 את ר.א. שלא כדין וכן איימו הנאשמים על ר.א. בעל פה בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, ברכושו, והשתמש נאשם 1 שלא כדין בכוח הכל בכוונה להפחידו כדי להניע את ר.א. ולהניעו לשלם כסף ולבטל את התלונה במשטרה. כמו כן נאשם 1 נטל ונשא דבר הניתן להיגנב בלי הסכמת הבעל, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע, ואילו נאשמת 2 קיבלה נכס אחר כשהיא יודעת כי בעוון הושג, ונטלה עליו את השליטה בנכס.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **תקיפה סתם** – עבירה לפי סעיף 379 לחוק (נאשם 1 בלבד)
2. **סחיטה באיומים (בצוותא)** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק + סעיף 29 לחוק (שני הנאשמים)
3. **סחיטה בכוח** – עבירה לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק (נאשם 1 בלבד).
4. **גניבה** – עבירה לפי סעיף 384 לחוק (נאשם 1 בלבד)
5. **קבלת נכסים שהושגו בעוון** – עבירה לפי סעיף 412 (נאשמת 2 בלבד)

אישום שלישי – ר.א.

עובדות:

1. בהמשך למתואר באישום השני, ולאחר שחובו של ר.א. לנאשמים לא נפרע, פעלו הנאשמים באיומים ובכח במטרה כי ר.א. ישיב את תשלומי החוב, כמפורט להלן.
2. בין ר.ט (להלן "ר.ט") הכרות מוקדמת.
3. במועד שאינו ידוע למאשימה כשלושה חודשים עובר לכתב האישום, יצר קשר ר.א. עם ר.ט והציע לו כי ירכוש עבורו מסכי טלוויזיה בגודל 72 אינצ' ובמחיר של 1,200 ₪ למסך (להלן: "העסקה").

4. נוכח העובדה כי ר.ט סבר כי העסקה בעלת פוטנציאל כלכלי, העביר ר.ט לידי ר.א. לטובת מימוש ההצעה סכום של 8,000 ₪.
5. בהמשך אותו היום ולאחר שהתייעץ ר.ט עם בנו י.ט (להלן: "י.ט") בנוגע לעסקה, שיתף י.ט את ר.ט כי ר.א. חייב כסף לנאשם 1 והמליץ לו לחזור בו מהסכמתו להצעה.
6. בהמשך לכך פנה ר.ט לנאשם 1 ושאל אותו האם יש לו הכרות עם ר.א. ונאשם 1 השיב בחיוב תוך שהוא מציין כי ר.ט לא יראה את כספו בחזרה. באותו מועד עדכן ר.ט את נאשם 1 כי בכוונתו לפגוש את ר.א. בערב אותו היום.
7. עובר לשעה 20:00 סיכמו ר.ט ור.א. כי יסעו ביחד לשוב קצרין זאת לאחר שר.א. טען כי בישוב קצרין מצויים המסכים נשוא העסקה ותיאמו את שעת היציאה.
8. במועד המיועד נהג ר.ט ברכבו יחד עם י.ט לביתו של ר.א. שם אספו את ר.א. תוך שהם מציגים בפניו כי מחוז חפצם הוא קצרין.
9. תוך כדי נסיעתם ולאחר שחלפו סמוך לכפר עזריה, סטה ר.ט ממסלול הנסיעה ונכנס לכפר עזריה תוך שהוא טוען בפני ר.א. כי במקום ישנה תחנת דלק בעלת תעריפים מוזלים. תוך כדי נסיעתם התקשר נאשם 1 לר.ט והאחרון ציין בפניו כי הם בדרכם לתחנת הדלק בעזריה.
10. עם הגיעם לתוך הכפר עזריה ובעת שהיו במקום חסר תאורה, חברו ר.ט וי.ט לנאשם 1 שהיה במקום. ר.ט פנה אל ר.א. וביקש ממנו לבטל את העסקה ולהשיב לו את כספו.
11. במקביל לכך נאשם 1 פתח את דלת המכונית ופנה לר.א. ואמר לו "אני אדקור אותך" וכן "מה יהיה עם הכסף שלי גם לו גנבת כסף, ינוכל ירמאי" וציין כי הוא רוצה את כספו.
12. בהמשך פנה ר.ט אל ר.א. וביקש את כספו ואילו ר.א. מסר לו 4,000 ₪ מתוך הסכום שהעביר.
13. במקביל ובאותה העת אמר נאשם 1 לר.א. 'אני נותן לך כמה ימים אני רוצה את הכסף בחזרה'.
14. בהמשך לכך, התקשר נאשם 1 אל נאשם 2 ונתן לה לשוחח עם ר.א. במהלך השיחה אמרה נאשמת 2 לר.א. 'הנה אתה רואה אם אני רוצה אני יכולה להביא אותך' וקצבה לו פרק זמן קצוב לטובת השבת הכספים.
15. לאחר מכן עזב את המקום נאשם 1 ואילו ר.ט י.ט ור.א. שבו לביתם.
16. פעולת נאשם 1 והאיומים אותו נקט גרמו לר.א. לחרדות וכתוצאה מכך סבל מנדודי שינה.
17. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על ר.א. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.
18. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על ר.א. בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותו או ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניע אותו לשלם לו כסף.
- 19.

ג. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים בצוותא** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק + סעיף 29 לחוק.

אישום רביעי - א.א.

א. העובדות:

1. א.א. וד.ל הינם בני זוג.
2. על רקע נטייתו להימורים נקלע א.א. לקשיים כלכליים ונדרש לשם כך ליטול הלוואות כספים.
3. ביום 29.4.2021 נטל א.א. מהנאשמים הלוואה בסך 10,000 ₪. אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: **"ההלוואה"**). בין נאשם 1 וא.א. סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית בגובה 10% כל חודש ובסה"כ 1,000 ₪ מדי חודש (להלן: **"הריבית"**) אותה ישלם א.א. לנאשמים מדי יום ה-27 לחודש הקלנדרי וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
4. עובר למתן הכספים, שלח א.א. לנאשם 1 באמצעות אפליקציית וואטסאפ את תמונת תעודת הזהות שלו וכן תמונת תעודת הזהות של אשתו ד.ל. כמו כן, במעמד מסירת סכום ההלוואה הפקיד א.א. בידי נאשם 1 שיק מחשבונו כביטחון להלוואה.
5. במהלך חודש אוגוסט, לווה א.א. סכום של 10,000 ₪ נוספים אשר הצטרפו לקרן ההלוואה, ובין א.א. ונאשם 1 סוכם כי כנגד סכום ההלוואה המצטבר ישלם א.א. 2,200 ₪ ריבית חודשית על לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
6. משנקלע א.א. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשמים ולאחר שהתקשה א.א. לעמוד בתשלום הריבית החודשית פנה אליו נאשם 1 בהודעות כתובות וקוליות באפליקציית הוואטסאפ ודרש ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו החוזרים הכספיים ללא דיחוי, תוך שהוא מאיים על א.א. וד.ל.
7. באופן זה פנה נאשם 1 ולאחר שהתקשה ד.ע. לעמוד בתשלום הריבית החודשית במשך מספר חודשים, פנה נאשם 1 אל א.א. ביום 14.7.2022 וכתב לו בהודעות וואטסאפ בדבר כוונתו לגבות ממנו כסף נוסף **"בקיצור גבר, תקשיב ותקשיב לי טוב, כל שעה איחור זה עוד 1000 שקל"**.
8. בהמשך ביום 17.7.2022 ולאחר שא.א. התמהמה בתשלום הריבית החודשית, כתב נאשם 1 לא.א. בהודעת וואטסאפ: **"מה ישרמוטה, אני עולה לאשתך לבית, בקיצור, ככה אתה רוצה, אין בעיה, הצ'ק מופקד היום, תקח את זה גם בחשבון"**. בתגובה לכך השיב א.א. ביום 18.7.2022 כי יעביר לנאשם 1 סך של 1,000 ₪ והשניים ניסו לתאם את מועד העברת הכסף, אולם א.א. לא העביר את התשלום.
9. ביום 19.7.2022 סמוך לשעה 00:00 בלילה, הורה נאשם 1 לא.א. להתקשר אליו, אולם א.א. לא עשה זאת. בהמשך לכך, הגיע נאשם 1 בלויית שני אחרים שזהותם אינה ידועה למשיבה לביתו של א.א., במטרה להטיל את אימתו על א.א. כדי להניעו לשלם את תשלום הריבית.
10. עם הגעתו למקום צילם נאשם 1 את בנין המגורים של א.א. ושלח לו את התמונה באמצעות הודעת באפליקציית וואטסאפ ולאחר מכן הוסיף את הכיתוב **"כדי לך להתקשר, עכשיו, אנחנו לא צוחקים כבר"**. בנוסף לכך קרא נאשם 1 קריאות מלמטה כך שא.א. ד.ל. שמעו את הקריאות.
11. משראה את התמונה שקל א.א. לרדת כדי לפגוש את נאשם 1 ואף הצטייד בסכין להגנה עצמית, אולם ד.ל. הורתה לו שלא ירד להיפגש עם נאשם 1.

12. לאחר שא.א. ציין כי אין בכוונתו לרדת למטה וכי ישוחחו על הנושא מחר איים נאשם 1 בהודעת ואטצפ "מחר אין מה להיפגש" וכן "מחר יהיה מאוחר", ואף הוסיף "התסביך שיש לי עליך יהיה יותר גרוע". לאחר דין ודברים עם א.א. כתב נאשם 1 כי "מחר אני מוותר על הכסף... ואני אמרתי לך שמחר יהיה מאוחר" והוסיף "אמרתי לך מחר יהיה מאוחר, בשבילך כדאי לך לרדת היום". משהתמיד א.א. בסירובו לרדת, כתב לו נאשם 1 "אין בעיה, עם ככה אתה רוצה, אין בעיה, פעם הבאה אל תרד יחף אחי קשה לרוץ ככה" ולאחר שא.א. ציין כי אינו רץ כתב נאשם 1 לא.א. כי "הגיע הזמן להתחיל".
13. בהמשך לכך, ביום 20.7.2022 שלח נאשם 1 לא.א. הודעה באפליקציית ואטסאפ בה רשם "אני את הכסף שלי אקבל ככה או ככה".
14. בהמשך לכך ולאחר שנאשם התמהמה בהשבת תשלומי הריבית, יצר נאשם 1 קשר עם א.א. באמצעות אפליקציית הוטצאפ ביום 18.10.2022 וביקש להיפגש עימו על מנת להסדיר את ענייני הכספים. משסירב א.א. להיפגש עימו כתב נאשם 1 לא.א. "אני היום יפגוש אותך, וכדי לך שזה יהיה בסבבה" ובהמשך כתב "אני לא צוחק איתך, אתה סתם מעצבן עוד יותר, להיפגש אנחנו ניפגש, עדיף לך שניפגש ביפה". בהמשך ציין נאשם 1 כי אין לו יותר עניין בכספים.
15. פעולות נאשם והאיומים אותם נקט הלחיצו את א.א. שעה שאותה העת היה שרוי במצוקה כלכלית עם בנקים והשפיעו על התנהלותו בביתו.
16. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על א.א. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.
17. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על א.א. בעל פה בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו כסף, ובעקבות האיומים והטלת האימה שילם א.א. לנאשם סכומי כסף.

ב. הוראת החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצוותא)** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.

אישום חמישי - ד.ע.:

א. העובדות:

1. בחלק מן התקופה הרלוונטית שימש ד.ע. כחייל בשירות סדיר בצה"ל.
2. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך חודש יולי בשנת 2020 נטל ד.ע. מהנאשמים הלוואה בסך 10,000 ₪ אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואה"). בין נאשם 1 וד.ע. סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית שלא תפחת מ 10% מסכום ההלוואה (להלן: "הריבית") אותה ישלם ד.ע. לנאשם 1 מדי יום ה-14 לחודש הקלנדרי וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.

3. משנקלע ד.ע. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשם 1, בחודשים בהם התקשה ד.ע. לעמוד בתשלום החודשי פנו אליו הנאשמים בהודעות בכתב ובשיחות טלפון ודרש ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו ההחזרים הכספיים ללא דיחוי.
4. במסגרת דרישותיהם של הנאשמים, הם נהגו לפנות אל ד.ע. ולאיים עליו איומים שונים, לרבות כי יגיעו אל הוריו ומשפחתו, תוך כדי שהם מקללים אותו.
5. בין היתר ביום 18.6.2023 פנתה נאשמת 2 אל ד.ע. באמצעות אפליקציית הוטצאפ וכתב לו **"בוקר טוב. עדיך לך ליצור איתי קשר היום לפני שאני יגיע אליך"**. למחרת ולאחר ד.ע. ציין כי אין ברשותו את סכום החזר ענתה נאשמת 2 **"ההיתי מציע לך לשקול מילים, כמו שלקחתה תהיה גברי להחזיר"**.
6. במטרה לגבות את התשלומים השונים ניסה נאשם 1 ביום 17.8.2023 ליצור קשר עם ד.ע. מספר פעמים באמצעות שיחות באפליקציית הוטצאפ. משלא נענה שלח נאשם 1 את ההודעה **"מה לא הבנתי אתה רוצה שזה יגמר בדרך אחרת?"**
7. כמו כן, שלח נאשם 1 הודעות מאיימות מוקלטות באפליקציית הוטצאפ: **"חתיכת ילד זין, י'קוקסינל, י'בן שרמוטה, כדאי לך להתקשר אלי וזריז, זריז אחי מחר התאריך שלך, אם אתה מאחר לי בחצי שעה, יש לך עד שעה 16:00 לארגן את זה, אני מזיין אותך"**. וכך הודעה נוספת: **"חתיכת בן שרמוטה, י'חתיכת בן אלף זונה, תחזור אליי עכשיו או אני אזיין אותך"**.
8. בנוסף, ביום 17.8.2023 פנה נאשם 1 באמצעות קו טלפון נוסף שברשותו שמספרו 66-81-654-4248 באפליקציית ווטצאפ, ואיים על ד.ע. בין היתר באומרו **"מה יזונה, אני ימצא אותך, תאמין לי, שאני ימצא אותך"** וכך **"אני יגיע להורים שלך, ואתה תראה מה יקרה, ככה אצה רוצה ככה תקבל, אחרי זה אל תבכה"**.
9. פעולות הנאשמים והאיומים אותם נקטו הטילו מורא על ד.ע. וכתוצאה מכך התחמק ד.ע. בזמנו הפנוי מלשהות בביתו מהחשש שהנאשמים יבואו לביתו, ושעה בבתיים של חבריו.
10. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על ד.ע. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.
11. במעשיו המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על ד.ע. בעל פה ובכתב בפגיעה שלא כדין בגופו בחירותו, ברכושו, וכך הטילו עליו אימה, הכל בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם כסף, ובעקבות האיומים והטלת האימה שילם ד.ע. לנאשמים סכומי כסף.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצוותא) - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק + סעיף 29 לחוק.**

אישום שישי - א.כ.

א. העובדות:

1. א.כ. ור.ע. הינם בני זוג פרודים.
2. א.כ. יליד הינו יליד 1947 פנסיונר אשר משתכר מדמי פנסיה ומקצבת ביטוח לאומי.
3. בין א.כ. וע.מ הכרות מוקדמת על רק משחקי קלפים בהם נוטלים השניים חלק. עובר ליום 5.5.2021 פנה ע.מ לא.כ. ואמר לו כי נאשם 1 מפעיל קו הלוואות וביקש מא.כ. כי יטול הלוואה על שמו שכן לו עצמו קיים חוב כנגד נאשם 1.
4. ביום 5.5.2021 נטל א.כ. הלוואה מהנאשמים בסכום של 10,000 ₪ במזומן אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואה"). בין נאשם 1 א.כ. סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית בגובה 10% כל חודש ובסה"כ 1,000 ₪ מדי חודש (להלן: "הריבית") אותה ישלם א.כ. לנאשם 1 וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
5. עובר למתן הכספים שלח א.כ. לבקשת הנאשם 1 באמצעות אפליקציית וואטסאפ את תמונת תעודת הזהות שלו.
6. בשל מצבו הרפואי אושפז א.כ. לתקופה של חצי שנה אשר הסתיימה באפריל 2022. בעת האשפוז ניסה נאשם 1 ליצור קשר עם א.כ. פעמים רבות תוך שהוא דורש את השבת הכספים.
7. משנקלע א.כ. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשם 1, בחודשים בהם התקשה א.כ. לעמוד בתשלום החודשי פנה אליו נאשם 1 בהודעות באפליקציית הוטצאפ ודרש ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו את החוזרים הכספיים ללא דיחוי.
8. בהמשך לאמור לעיל, בתאריך 2.6.2023 ולאחר שא.כ. לא העביר מספר תשלומים לידיו של נאשם 1, הגיע נאשם 1 לביתה של ר.כ. עת שא.כ. שהה במקום וכן ילדיהם ונכדיהם. בשל מגבלותיו הרפואיות נזקק א.כ. אותה העת לעשות שימוש בכסא גלגלים.
9. עם הגיע נאשם 1 לביתה של ר.כ., צלצל נאשם 1 באינטרקום ולאחר שר.כ. שאלה מי זה, ענה נאשם כי הוא "מצי" תוך שהוא מזדהה בכזב כשמה של אחייניתו של א.כ.. לאור זאת פתחה ר.כ. את הדלת.
10. מיד לאחר מכן, נכנס נאשם 1 לדירה בצורה מאיימת ואמר לר.כ. כי א.כ. חייב לו כסף, תוך שהוא מתעלם מדרישותיה כי יצא מחוץ לבית ומתנה את יציאתו מהמקום בכך כי גם א.כ. יצא עימו.
11. בהמשך שאל נאשם 1 את א.כ. 'מה עם הכסף שאתה חייב לי'. אז פנה נאשם 1 אל לי בנו של א.כ. ששהה במקום, ואמר לו כי עליו לשלם את החוב של אביו. בהמשך לכך, ובשל התנהגותו המאיימת של נאשם 1, הסתגר לי עם ילדיו באחד מהחדרים הפנימיים של הבית, ואילו נאשם 1 הודיע לא.כ. כי עליו להמציא את הכספים אותם הוא חייב בתוך שבוע ימים ועזב את המקום.

12. בנוסף במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, פנה נאשם 1 לא.כ. ואמר לו כי יגיע לבנו המתגורר באילת, וכן רשם לו "אני בדרך לבן שלך באילת כדאי לך לענות" וכן "תתקשר וזריז".
13. פעולות הנאשמים והאיומים בהם נקטו הטילו פחד על א.כ., ובהמשך העביר א.כ. לידי נאשמת 2 את התשלומים החודשיים.
14. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על א.כ. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.
15. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על א.כ. בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו או ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו כסף, ובעקבות האיומים והטלת האימה שילם א.כ. לנאשמים סכומי כסף, כמו"כ נכנס נאשם 1 לנכס ולאחר שנכנס לנכס נשאר שם שלא כדין וכדי להפחיד מחזיק בנכס או לעבור עבירה.

הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצווא)** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.
2. **הסגת גבול כדי לעבור עבירה** – עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק (נאשם 1).

אישום שביעי – ר.א.ס.

א. העובדות:

1. בין ר.א.ס. הכרות עם נאשמת 2 על רקע עבודתו בניקיון הבית של נאשמת 2.
2. נוכח העבודה כי חשבונות של ר.א.ס. היה שרוי תחת עיקולים שונים ובשל חתונת אחיו, פנה ר.א.ס. אל נאשמת 2 בשאלה אם מכירה גורם אשר יכול להלוות לו כספים, ונאשמת 2 השיבה כי היא תוכל להלוות לו.
3. על רקע זה עובר ליום 2.2.2022, נטל ר.א.ס. מהנאשמים הלוואה בסך 5,000 ₪ במזומן אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואה"). בין נאשמת 2 לר.א.ס. סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית בגובה 10% כל חודש ובסה"כ 50 ₪ מדי חודש (להלן: "הריבית") אותה ישלם ר.א.ס. לנאשמת 2 וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
4. כחודש לאחר מכן ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נטל ר.א.ס. מהנאשמים הלוואה נוספת ע"ס 4,700 ₪ נוספים אשר הצטרפו לקרן ההלוואה, ובין ר.א.ס. ונאשמת 2 סוכם כי כנגד סכום ההלוואה הנוספת ישלם ר.א.ס. עשרה אחוזי ריבית חודשית ובסך הכל 470 ש"ח נוספים כריבית חודשית עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.

5. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה סמוך לחודש יוני אותה שנה, פנה ר.א.ס אל נאשמת 2 וביקש ממנה כי תפרע עבורו חובות מצטברים ובסך 27,000 ₪ זאת כנגד תשלום ריבית חודשית בסך עשרה אחוז מהסכום, ובסך הכל 2,700 ₪ מדי חודש ועד לתשלום מלוא הסכום ששילה נאשמת 2 על חובותיו של ר.א.ס.
6. סמוך לחג עיד אל פיטר באותה שנה, נטל ר.א.ס. מהנאשמים הלוואה נוספת ע"ס 300 ₪ נוספים אשר הצטרפו לקרן ההלוואה, ובין ר.א.ס. ונאשמת 2 סוכם כי כנגד סכום ההלוואה הנוספת ישלם ר.א.ס. עשרה אחוז ריבית חודשית, ובסך הכל 300 ש"ח נוספים כריבית חודשית עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
7. בהמשך לאמור לעיל, במהלך חודש יולי אותה שנה, נטל ר.א.ס. מהנאשמים הלוואה נוספת ע"ס 10,800 ₪ נוספים אשר הצטרפו לקרן ההלוואה בשל חוב שנוצר לו כתוצאה מפשיטת רגל בה היה מצוי. כן סוכם כי כנגד סכום ההלוואה הנוספת ישלם ר.א.ס. לנאשמת 2 עשרה אחוז ריבית חודשית ובסך הכל 1,080 ש"ח נוספים כריבית חודשית עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
8. סך הכל נטל ר.א.ס. מהנאשמים הלוואות בגובה שלא פחת מסך 51,500 ₪, זאת כנגד תשלום עשרה אחוז ריבית חודשית ועד לפריעת קרן הלוואה.
9. ביום 23 בספטמבר באותה שנה, ולאחר שר.א.ס. נטל את כלל הלוואות, ובמטרה להבטיח את תשלום ההלוואות ותשלומי הריבית, ביקשה נאשמת 2 מר.א.ס. לחתום על שטר חוב בסך 400,000 ₪ והוא עשה כדבריה, וכל אותו שטר חתם גם עדאל סרחאן המכונה "שייח" כערב על השטר.
10. בנוסף, באותו מועד הפקיד ר.א.ס. מספר צ'קים בידיה של נאשמת 2 זאת כערובה וכביטחון להשבת הלוואות.
11. משנקלע ר.א.ס. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשמים בחודשים בהם התקשה ר.א.ס. לעמוד בתשלום החודשי פנתה אליו נאשמת 2 בהודעות בכתב ודרשה ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו ההחזרים הכספיים ללא דיחוי, תוך שהיא מאיימת עליו ועל בני משפחתו.
12. באופן זה פנתה אליו נאשמת 2 בהודעות באפליקציית וטסאפ ודרשה ממנו להשיב את הכספים וללא דיחוי, תוך שהיא מאיימת עליו. ביום 1.11.2022 בהודעת וטסאפ וכתבה "דיבר איתנו השייח. והוא אומר שאין כסף היום, הבטחת שאתה מארגן 120,000 להיום. אנחנו רוצים את הכסף עד השעה 2. אם לא תהיה בעיה. אנחנו מערבים אנשים שיבואו להורים שלך ואני מפעילה את הצ'קים ואת השטר חוב". בהמשך לכך וביום 25.1.2023 כתה נאשמת 2 לר.א.ס. בהודעת ווטסאפ: "אני יותר לא מחכה בכל הכח אני הולכת עליך". ביום 22.2.2023 כתבה נאשמת 2 לר.א.ס. בהודעת ווטסאפ: "מהיום אני לא רוצה את הכסף אבל הבעיות שאני אעשה לך בחיים שלך לא תצא מהם". בהמשך לכך כתבה נאשמת 2 ביום 7.3.2023 "אל תענה אני בדרך לבית שלך עם האנשים. היום כולם ידעו מי אתה... אני עכשיו דיברתי עם שייח אני מבינה שאין היום כסף. מחר בבוקר תרום עם הרבה בעיות ובלאגן ביי".

13. ביום 2.4.2023 ומשהתמהמה ר.א.ס. בהשבת הכספים, שלחה לו הנאשמת 2 את תמונתו כאשר תחתיה כיתוב מביך בערבית וכתבה לו "אני מתחילה לפרסם אל תענה. תכף המשפחה שלך תתחיל לקבל טלפונים מאנשים". ביום 4.5.2023 כתבה נאשמת 2 לר.א.ס.: "תשמע ותשמע טוב ינוכל אתה לא עונה טלפונים וגם שייח לא עונה אני לא יותר לא מחכה אם חלילה אתה לא פותר תבעיה אני שולחת לך ולשייח אנשין מתוך סילוואן הם כבר מוכנים הם רק מחכים שאני יגיד להם תשם שלך. וגם אנשים מג'לגוליה. גם עליך וגם לשייח. אתה שקרן ונוכל היום אני פותרת תבעיה וכולם ידעו שאתה מלשין. גם ברשות אני יספר. היום אף אחד לא יעזור לך ישרפו לכם תבתיים".

14. פעולות הנאשמים והאיומים בהם נקטו הלחיצו את ר.א.ס., ובשל כך ראה צורך לפעול על מנת להביא לחדילתם.

15. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על ר.א. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.

16. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על ר.א.ס בעל פה או בכתב בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו או ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניע אותו לשלם להם כסף.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצוותא)** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.

אישום שמיני - מ.מ.

א. העובדות:

1. מ.מ מוגדר כנכה בביטוח לאומי, ובתקופה הרלוונטית היו מ.מ. ונ.ט. בני זוג.
2. נוכח מצוקה כלכלית אותה חווה מ.מ. בשנת 2020 אשר נגרמה בשל מגפת הקורונה והסגר שליווה אותה, נצרך מ.מ. ליטול הלוואות.
3. ביום 6.5.2021 לווה מ.מ. מהנאשמים הלוואה בסך 6,000 ₪ במזומן אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואה"). בין נאשם 1 למ.מ. סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית בגובה 10% כל חודש ובסה"כ 600 ₪ מדי חודש (להלן: "הריבית") אותה ישלם א.א. לנאשם 1 וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.
4. עובר למתן הכספים שלח מ.מ. לנאשם 1 באמצעות אפליקציית ואטצאפ את תמונת תעודת הזהות שלו וכן תמונת תעודת הזהות של בת זוגתו. כמו כן, במעמד מסירת סכום ההלוואה הפקיד מ.מ. בידי נאשם 1 שיק מחשבונות כביטחון להלוואה.
5. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בחודש יולי 2021, לווה מ.א. מהנאשמים 4,000 ₪ נוספים אשר הצטרפו לקרן ההלוואה, וכנגדם התחייב לשלם ריבית חודשית בגובה 10% ובסה"כ 400 ₪ מדי חודש, כך שגובה קרן ההלוואה עמד על 10,000 ₪ ואילו תשלומי הריבית החודשית עמדו על 1,000 ₪.

6. בשל פציעתו בתאונת עבודה, נדרש מ.מ. לעבור טיפול רפואי אשר ארך מספר שבועות במהלכם נבצר מ.מ. לשלם את תשלומי הריבית החודשיים.
7. משנקלע מ.מ. לקשיים בהחזר תשלום החוב לנאשמים, פנו הנאשמים מספר פעמים לר.א. במטרה לגבות את החוב ולאחר שר.א. התמהמה בהשבת כספי החוב, פנה נאשם 1 מספר פעמים אל ר.א. ודרש כי ישיב לו את כספו.
8. ביום 6.12.2022 או בסמוך לכך, בשל התמהמהותו של מ.מ., פנה אליו נאשם 1 וציין בפניו כי הוא יודע את כתובתה של נ.מ. וכי יבקש את הכסף מבת זוגו של מ.מ.
9. לאחר ש.מ.מ. אמר לנאשם 1 כי מבחינתו יוכל לגבות את הכסף מבת זוגו, שלח נאשם 1 למ.מ. את פרטיה של בת זוגו של מ.מ. לרבות כתובתה ומספר הזהות שלה, ובמקביל התקשר טלפונית לבת זוגו של מ.מ. אולם זאת השיבה כי היא אינה קשורה להלוואה.
10. בהמשך אותו היום כתב נאשם 1 למ.מ. הודעות באמצעות אפליקציית וואטסאפ "וואלה אתה זונה ואני יזיין אותך" ובהמשך ציין "מחר אני אצל ההורים שלך בבית, יזונה אחד". מאוחר יותר באותו יום, הוסיף נאשם 1 "ישרצוטה אני יזיין אותך בתחת" ומיד אחרי זה כתב "אשתך כבר בבעיה, כשיו גם ההורים שלה, ושלך".
11. בשל לחצו של מ.מ. מפני הנאשמים, פנה מ.מ. לאביו נ.מ. סיפר לו לגבי ההלוואות כמתואר לעיל, וביקש את עזרתו בתשלום כספים לנאשמים. נוכח פנייתו של מ.מ. העביר נ.מ. סכום של 10,000 ₪ לידי נאשמת 2 ובמטרה לפרוע את חובותיו של מ.מ..
12. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על מ.מ. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.
13. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על מ.מ. בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו או ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו כסף, ובעקבות האיומים והטלת האימה שילם נ.ח. לנאשמת 2 סכומי כסף.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצוותא)** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.

אישום תשיעי - א.ג.:

א. העובדות:

2. עובר לשנת 2021 נהג א.ג. להמר בהימורים שונים לרבות באמצעות אתרי הימורים הנותנים שירות מחו"ל המכונים "בטים". בשל הימוריו צבר א.ג. חובות גבוהים והוא נטל הלוואות בשוק האפור על מנת לכסותם.
3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה עובר למאי 2021 נטל א.ג. הלוואות מהנאשמים בסך מצטבר שלא פחת מ-50,000 ₪ אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואה"). חלק מסכומי ההלוואות

אשר נטל א.ג. מהנאשמים נרשמו חלקם על שמו של א.ג. ואילו חלק אחר נרשמו על שמות חבריו של א.ג..

4. בין נאשם 1 וג.א. סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית אשר תשולם מדי חודש (להלן: "הריבית") אותה ישלם ג.א. לנאשמים וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.

5. משנקלע א.ג. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשם 1 ולאחר שהתקשה א.ג. לעמוד בתשלום הריבית החודשית, פנה אליו נאשם 1 בהודעות כתובות וקלויות באפליקציית הוטצאפ ודרש ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו ההחזרים הכספיים ללא דיחוי, תוך שהוא מאיים עליו.

6. במסגרת זאת פנה א.ג. אל נאשם 1 ביום 26.5.2021 וציין בפניו כי אין ברשותו את סכום החזר וכי אף פנה לאימו שתסייע לו. בתגובה לכך, איים נאשם 1 על א.ג. בהודעת וואטסאפ "אני מודיע לך שאם עד שעה 7 זה לא אצלי כל שעה זה נהיה כפול". בהמשך לכך ביום 31.5.2021, פנה נאשם 1 אל א.ג. ואיים עליו בהודעה באפליקציית הוטצאפ בכותבו "אני יאנוס אותך". במועד נוסף ועל רקע אי השבת כספי הריבית פנה נאשם 1 לא.ג. ואיים עליו בהודעת הוטצאפ "תשמע יבן זונה אתה מת, יש לי בעיה בגללך, אתה לא באת לשבת לחשבון לסגור אני מזיין אותך". בהמשך לכך, שלח נאשם 1 הודעה קולית בווטצאפ בה אמר "אח שלי אני לא רוצה כסף טשומה ערב עליך אני תופס היום את טשומה תהנה תעשה מה שבא לך אני אותי יותר לא מעניין כלום אחי, אבל כשאני אתפוס אותך תאמין לי אני אתפוס אותך".

7. בהמשך לאמור לעיל וכתוצאה מהאימה שהטילו הנאשמים על א.ג. ובמטרה לפרוע את ההלוואות שנטל, הסתייע א.ג. באימו ובני ומשפחתו אשר פרעו את התשלומים השונים לנאשם 1.

8. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על א.ג. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.

9. במעשיהם המתוארים לעיל, איימו הנאשמים על א.ג. בעל פה ובהתנהגות בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותו, ברכושו, הכל בכוונה להפחידו ולהניעו לשלם לו כסף, ובעקבות האיומים והטלת האימה שילם א.ג. לנאשמים סכומי כסף.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (בצוותא)** - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.

אישום עשירי - ש.מ.

א. העובדות:

1. ש.מ. הינו נהג מונית.
2. בשל מחלה של אביו של ש.מ. נקלעו הוריו של ש.מ. למצוקה כלכלית, ובית מגוריהם הועברה לידי כונס נכסים בשל אי עמידה בתשלומי הבית. במטרה לעזור להוריו נטל ש.מ. הלוואות שונות.
3. עובר לחודש דצמבר בשנת 2020 נזקק ר.מ. (להלן: "ר.מ.") חברו של ש.מ. לכסף. לצורך זאת פנה ר.מ. באישורו של ש.מ. לנאשם 1 ונטל הלוואה מהנאשמים בסכום של 5,000 ₪ במזומן על שמו של

ש.מ. אשר היוו את קרן ההלוואה (להלן: "ההלוואה"). בין נאשם 1 לר.מ סוכם כי ההלוואה תישא ריבית חודשית בגובה 10% כל חודש ובסה"כ 500 ₪ מדי חודש (להלן: "הריבית") אותה ישלם ש.מ. לנאשמים וזאת עד לפירעון סכום הקרן של ההלוואה.

4. בהמשך לכך ובמעוד שאינו ידוע למאשימה נטל ש.מ. מהנאשמים הלוואה נוספת בסכום של 5,000 ₪ אשר הצטרפו לקרן ההלוואה ובתנאי ריבית זהים להלוואה הקודמת, ומנגד גדל סכום הריבית אותה נדרש ש.מ. לשלם לנאשמים ל-1,000 ₪ מדי חודש.

5. ביום 17.11.2021 נזקק ש.מ. לסכום כסף נוסף, לשם כך פנה ש.מ. לנאשם 1 וציין בפניו כי חברו אלי נחום זקוק ל-5,000 ₪. לטובת זאת שלח ש.מ. לנאשם 1 צילום של תעודת הזהות של אלי נחום, ובהמשך נטל ש.מ. מהנאשמים הלוואה נוספת בסכום של 5,000 ₪ אשר הצטרפו לקרן ההלוואה ובתנאי ריבית זהים להלוואה הקודמת, ומנגד גדל סכום הריבית אותה נדרש ש.מ. לשלם לנאשמים ל-1,500 ₪ מדי חודש.

6. בהמשך לכך ובמועדים שונים שאינם ידועים למאשימה נטל ש.מ. מהנאשמים הלוואות נוספות, וסך כל ההלוואות שנטל ש.מ. מהנאשמים עמד על 60,000 ₪ וכנגד התחייב לשלם תשלום ריבית חודשית בסך 5,250 ₪ זאת במספר פעימות כל חודש.

7. משנקלע נ.פ. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשמים, בחודשים בהם התקשה נ.פ. לעמוד בתשלום החודשי, פנו אליו הנאשמים בהודעות בכתב ובשיחות טלפון ודרש ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו ההחזרים הכספיים ללא דיחוי.

8. בהמשך ומשנקלע ש.מ. לקשיים בהחזר תשלום הריבית לנאשמים, בחודשים בהם התקשה ש.מ. לעמוד בתשלום החודשי פנה אליו נאשם 1 בהודעות באפליקציית הוטצאפ ודרש ממנו להשיג הכסף ולהעבירו אליו ההחזרים הכספיים ללא דיחוי, תוך שהוא מאיים עליו. באופן זה ביום 20.6.2023 ולאחר שש.מ. התמהמה בהעברת הכספים, כתב נאשם 1 לש.מ. הודעה באפליקציית הוטצאפ "40 דקות, אל תבדוק אותי, באמת אל תבדוק אותי". במועד אחר שאינו ידוע למאשימה במהלך חודש נובמבר ובעת ששהה נאשם 1 במעצר, שוחח נאשם 1 בטלפון עם ש.מ. ושאל מה קורה עם הכסף. משעדכן אותו ש.מ. כי נוכח מצב הלחימה השרוי בישראל אין ברשותו עבודה, השיב לו נאשם 1 כי 'לא מעניין אותי אני רוצה שתשלם את כל הכסף' ובהמשך אמר ואיים על ש.מ. 'תדאג שיהיה לך... הדלת נפתחת יום אחד'.

9. כל זאת, עשו הנאשמים על מנת להטיל אימה על ש.מ. ולהניעו לשלם להם את תשלומי הקרן והריבית.

10. במעשיהם האמורים לעיל, איימו הנאשמים על ש.מ. בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו או ברכושו והטיל עליו אימה כדי להניעו לשלם לנאשם כסף.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשמים הנאשמים:

1. **סחיטה באיומים (צוותא) -** עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק בצירוף סעיף 29.

אישום אחת עשרה: עבירות כלכליות

א. העובדות:

מתן הלוואות ללא רישיון ובניגוד לחוק אשראי הוגן:

1. בתקופה המפורטת לעיל עסקו הנאשמים והאחר במתן הלוואות ליחידים (להלן: "הלווים") וגבייתם. הנאשמים והאחר נתנו הלוואות ללווים במזומן, בין היתר בריבית שנתית בשיעורים של עשרות אחוזים (להלן: "ההלוואות").
2. במהלך התקופה הרלוונטית הנאשמים והאחר לא החזיקו ברישיון למתן אשראי, בניגוד לסעיפים 11א ו-12 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), תשע"ו-2016 (להלן: "חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים").
3. במהלך התקופה הרלוונטית נקבעו תנאי ההלוואות על ידי הנאשמים במעמד מתן ההלוואות, ומבלי שנכרתו חוזה הלוואה בכתב הכוללים את תנאי ההלוואה, והכל במטרה להתחמק מהחובות ומהאיסורים הקבועים בחוק אשראי הוגן, תשנ"ג-1993 (להלן: "חוק אשראי הוגן").
4. שיעור העלות הממשית של האשראי שנקבעה על ידי הנאשמים והאחר בעת מתן חלק מההלוואות עלה על שיעור העלות המרבית של האשראי העומדת על 30% ריבית שנתית, וזאת בניגוד להוראות חוק אשראי הוגן עד כדי 120% ריבית שנתית.
5. במהלך התקופות, גבו הנאשמים ריבית העולה על שיעור העלות המרבית של האשראי, בניגוד להוראות חוק אשראי הוגן.
6. כמפורט באישומים 10-1 לעיל, במהלך התקופה הרלוונטית, נתנו הנאשמים, הלוואות בסכום כולל שלא יפחת מ-530,000 ₪ וגבו תשלומי ריבית וקרן בסכום כולל שלא יפחת מ-615,500 ₪ המהווה תשלום ריבית העולה על שיעור הריבית המקסימלי הקבוע בחוק אשראי הוגן.

העלמת הכנסה:

7. נאשם 1 רשום כבעלים של חברת "חגבי הסלע יזמות והשקעות" נובמבר 2021. החברה עוסקת ב"עבודות בנייה בלבנים ואבן". החברה טרם הגישה דוחות לשנים 2021 ו-2022.
8. כמו כן לנאשם 1 תיק עוסק מורשה במס הכנסה בתחום עבודות בנייה בלבנים ואבן.
9. נאשמת 2 נעדרת תיק במס הכנסה ואינה רשומה כעובדת.
10. בשנות המס 2020, 2021 ו-2023 לא דיווחו הנאשמים לרשויות המס על הכנסות משכר עבודה ו/או הכנסות אחרות.
11. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ניהלו הנאשמים עסק למתן הלוואות בריבית (להלן: "העסק") כמפורט בכתב אישום זה. בנסיבות אלה, עסקו הנאשמים בניהול העסק, בין היתר, במתן כספי הלוואות, גביית התשלומים וסחיטת הלווים.

12. הנאשמים לא הודיעו לפקיד השומה על פתיחת העסק וכן על עיסוק כמנהל בעסק, וזאת בניגוד להוראות סעיף 134 לפקודת מס הכנסה התשכ"א – 1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה").
13. בשנים הרלוונטיות לכתב האישום, היו הנאשמים חייבים בהגשת דו"חות שנתיים כמפורט בסעיפים 131 ו-132 לפקודת מס הכנסה, ובניהול פנקסים, רשומות ומערכת חשבונות, בנוגע לעסקו.
14. במסגרת עסקם ועיסוקיהם במתן הלוואות, גביית תשלומים וסחיטה באיומים ובכוח, הפיקו הנאשמים בין השנים 2020-2023 הכנסה בסך כולל שלא תפחת מ-615,500 ₪ בסכום שאיננו ידוע במדויק למאשימה.
15. בגין שנות המס 2020-2023, הנאשמים במזיד ובכוונה להתחמק ממס, לא הגישו כלל לפקיד השומה דוח על הכנסותיהם מהעסק ומהעיסוק.
16. הנאשמים, במטרה להתחמק ממס על הכנסותיהם מעיסוקם פעלו בתחבולות, בעצמם או באמצעות האחר, כדלקמן:
- א. לא הודיעו לפקיד השומה על פתיחת עסקם ועל עיסוקם;
- ב. לא ניהלו פנקסי חשבונות ורשומות כדין על ההכנסות הנובעות מהעסק או על ההכנסות הנובעות מעיסוקו;
- ג. לא הגישו לפקיד השומה במועד דוחות על הכנסותיו הכוללים את הכנסותיהם מעיסוקם;
17. בעשותם כאמור, השתמשו הנאשמים במרמה ערמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס.

הלבנת הון:

18. כמפורט באישומים 1-10 לכתב האישום, ובמועדים הרלוונטיים לאישומים, הנאשמים סחטו את הלוויים באיומים ובכוח ובכך הניעו אותם לשלם להם במספר הזדמנויות סכום כולל בסך שלא יפחת מ-1,145,000 ₪ (להלן: "דמי הסחיטה").
19. סחיטה באיומים ובכוח הינה עבירת מקור כהגדרתה בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") ודמי הסחיטה מהווים רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.
20. כמפורט לעיל, עסקו הנאשמים במתן אשראי ליחידים תוך כריתת חוזי הלוואה אסורים וגביית תשלומים על פי חוזים אסורים אלו. עבירות על סעיף 15ד(א) לחוק אשראי הוגן הינן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון, ועל כן סכומי הקרן והריבית של ההלוואות, בסך כולל שלא יפחת מ-1,145,000 ₪ (להלן: "תקבולי ההלוואות") מהווים רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.
21. דמי הסחיטה ותקבולי ההלוואות (להלן: "הרכוש האסור") הועברו לנאשמים בעיקרם במזומן וחלקם באמצעות העברות לחשבונות הבנק והעברות באמצעות אפליקציית BIT או הפקת "קוד מזומן".
22. הנאשמים עשו פעולה ברכוש האסור בכך שקיבלו לידיהם את הרכוש האסור, הפקידו את חלקו במזומן או בהעברות ישירות לחשבון הבנק שבבעלותם, ובכך ערבבו את כספי הרכוש האסור עם

כספים לגיטימיים וזאת במטרה להסתיר או להסוות את הבעלות שלהם בכספים או את מקורם הבלתי לגיטימי.

23. הנאשמים עשו פעולה ברכוש האסור, על מנת להסתיר את מקורו, והשתמשו בו לצורך מימון מחייתם. בין היתר, רכשו ומימנו הנאשמים באמצעות הרכוש האסור אופנוע אותו מכרו בהמשך.

24. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשמים, בעצמם או באמצעות אחרים, הסוו את מקורו של הרכוש האסור, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו ואת עשייתם של פעולות נוספות בו, בסכום שלא יפחת מ – 1,145,000 ₪.

ב. הוראת החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. **עיסוק בלא רישיון למתן אשראי** – עבירה על סעיף 94(א)(1) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים.
2. **כריתת חוזה הלוואה אסור** (ריבוי עבירות) – עבירה על סעיף 15ד(א)(1)(א) + 15ד(א)(2) לחוק אשראי הוגן, תשנ"ג – 1993.
3. **קבלת תשלום לפי חוזה הלוואה אסור** (ריבוי עבירות) – עבירה לפי סעיף 15ד(א)(4) לחוק אשראי הוגן, תשנ"ג – 1993.
4. **שימוש בכל מרמה ערמה או תחבולה במטרה להתחמק ממס** (4 עבירות) – עבירה על סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].
5. **הלבנת הון** (ריבוי עבירות) – לפי סעיף 3(א) + 5 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000.

בקשת חילוט לפי סעיף 21 (א)+(ב)+(ג) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס 2000 ולפי סעיף 39' + 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969

בית המשפט הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו בנוגע לרכוש המפורט להלן ובמידה ויורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו, כולן או חלקן, להורות על חילוט כל הרכוש בשווי העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום וכן להורות על חילוט כל הרכוש ששימש לביצוע העבירה ו/או שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך ו/או הושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצועה.

1. כסף מזומן: 54,370 ₪.
2. מכשיר הסלולרי אשר שימש את נאשם 1
3. מכשיר סלולרי מסוג סמסונג אשר שימש את הנאשמת 2

ישי זיגמן, עו"ד
סגן בפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פלי"א 405960/2023 (ימ"ר י-ם), פלי"א 205226/2022 (מעלה אדומים), פלי"א 1946/2024 (ימ"ר י-ם)
פמ"י 125/24

ירושלים, א' שבט תשפ"ד (11 ינואר 2024)

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו - 1995.

הודעה לבית-המשפט בהתאם להוראת סעיף 15א'(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]
התשמ"ב - 1982
המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.